

единъ първостепененъ виолонистъ), 1923, на държавни сръдства, отива въ Парижъ, дето учи при видния педагогъ Морисъ Айо. 1925 свири въ голѣмия амфитеатъръ на Сорбоната на единъ френско-славянски

Боянъ Константиновъ

концертъ, влизайки въ успѣшна конкуренция съ сръбския виолонистъ Ивановичъ и полския Сиревицъ. Отъ 1929 е членъ въ оркестъра на Народната опера, а отъ 1931 неинъ пръвъ концертмайсторъ. К. е виолонистъ съ здрава виртуозна техника и богатъ репертуаръ.

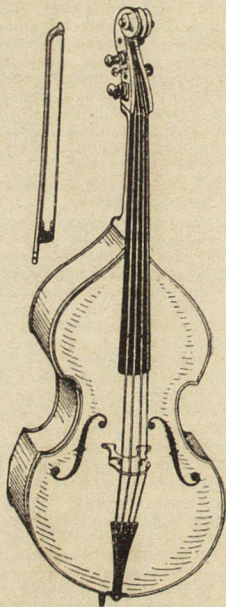
Контисъ, Александъръ — Contis, Alexandre — гръцки компонистъ, род. 1899 въ Атина, училъ въ Берлинъ; писалъ главно камерна музика и пѣсни въ модеренъ духъ.

Контра-алтъ, ит. contraalto — най-низкия женски гласъ, съ обемъ f-c².

Контрабасъ, ит. contrabasso, фр. contrebass, basse de violon, нѣм. Kontrabass (Bassgeige) — е най-голѣмия инструментъ отъ рода на цигулкитъ, единствения останалъ инструментъ — представителъ на старитъ виоли. Поради своитъ размѣри, К. е инструментъ, на който — когато се свири, трѣбва да се стои правъ. (Въ последно време правятъ специ-

ални столове за свирцитъ на К. въ оркестъра, но седѣйки на тѣхъ, не може съвсемъ свободно да се манипулира). К-тъ има формата на виолончела, съ 4 струни — E A d g, които звучатъ една октава по-низко. Нотира се за К-а въ басовъ ключъ. Обемътъ може да се разшири чрезъ поставяне на пета струна. Въ оркестъра, често — когато К-а и виолончела иматъ еднаква партия, се пише еднакво за двата инструмента, като разбира се К-ътъ ще звучи една октава по-низко.

Поради голѣмитъ размѣри на инструмента — дълги, много бързи па-

Контрабасъ

сажи, както и бравурни фигури, не се получаватъ отчетливо — (защото е нужно по-дълго време на струнитъ за да произведатъ вибрации), но по-къси такива се подаватъ на изпълнение съ отчетливи тонове.